

Čínske prepisy

čítania čínskych reálií cez sinojaponskú výslovnosť – len pokiaľ ide o Japonsko, inak treba udať pôvodnú čínsku výslovnosť v jej dnešnej spisovnej – pekingskej – podobe. Je to **spisovná pekingská čínština** (pchutchungchua) - chybne označovaná aj anglicizmom „mandarínčina“ z angl. *mandarine (Chinese)* = čínština dvorných úradníkov)

prepisy čínštiny: *česk(oslovensk)y*, medzinár. *pchinjin*, starší medzinár. *Wade-Giles*.
<http://madcat.library.wisc.edu/help/wadetopinyin.pdf>

-(ne)delenie slov na slabičné morfémy: Pej-ťing....Beijing....Pei-ching

-základné rozdiely:

kontrast neprídychová - prídychová:

p - pch.....b - p.....p - p'
tvrdé: č(a) – čch(a).....zh – ch.....ch - ch'
mäkké: ť(ü) – čch(ü).....j(u) – q(u)...ch(ü) - ch'(ü)

kontrast mäkké š – tvrdé š :

s(ü) – š(u)....x(u) – sh(u)...hs(ü) – sh(u)

mäkké éch – tvrdé čch:

čch(ü) – čch(u)...q(u) – ch(u)...ch'(ü) – ch(u)

rozdiel záverová samohláska ə - slabičná spoluhláska:

že - ž're – ri.....je – jih
če - č'zhe – zhi....che – chih
še - š'she – shi....she – shih

Názvy čínskych dynastií

chronologicky:

Šang, Čou, Čchin, Chan

(zlom letopočtov)

pozdny Chan, Tchang, Sung, Jüan, Ming, Čching.

Ide o obdobia, v ktorých vládol vždy jeden rod. Tieto obdobia sa však nenazývali podľa priezviska týchto vládcov (napr. tchangskí cisári boli z rodu Li), ale sú to symbolické názvy. Preto stačí hovoriť „dynastia Tchang, obdobie Tchang, štát Čou, ríša Tchang/Tchangská ríša“, netreba „obdobie dynastie Tchang“.

Názvy dynastií sa v západnej sinológii používajú aj v plurále (Tchangové), čo je však skôr odborný slang a nie je presný. Názvy dynastií totiž označujú *celé dynastické obdobie*, a neoznačujú ľudí či príslušníkov cisárskeho rodu.

<https://ivanrumanek.blog.sme.sk/c/387685/transkripcia-cudzich-slov-z-azijskych-jazykov-v-spisovnej-slovincine-i.html>